

“पञ्चाशत्तिभिः पुरा भगवति । कथा यदङ्गी-
कृतं तत्राहं सफलौष्ठुनापि विमतिस्तत्पादपञ्च-
सूतः ॥”)

पञ्चास्यः, पुं, (पञ्चं विस्तृतं आस्यं यस्य ।) विहः ।
इत्यमरः । २।५।१०॥ (पञ्चानि आस्थानि
यस्य । शिवः ॥ पञ्चसुखविशिष्टे, चि । यथा,
गोः रामायणे । ५।७४।२३ ।

“लक्षितेयं विशालाक्षी मया शोकपरायणा ।
आदायेतां न जानीये पञ्चास्यामिव भोगि-
नौम् ॥”)

पञ्चीकरणं, स्त्री, पञ्चभूतानां भागविशेषेण मिश्री-
करणम् । यथा । “पञ्चीकरणञ्च आकाशादि-
पञ्चस्वेकैकं द्विधा समं दिम्य तेषु दशसु
भागेषु मध्ये प्राचमिकान् पञ्चभागान् प्रत्येकं
चतुर्धा समं विभज्य तेषां चतुर्णां भागानां
स्वस्वद्वितीयाहभागं परिविज्य भागान्तरेषु
संयोजनम् । तदुक्तम् ।

द्विधा विधाय चैकैकं चतुर्धा प्रथमं पुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्वैजनात् पञ्च पञ्च ते ॥ इति ॥
अस्याप्राभायं नाशङ्कनीयं चिह्नतुकरणश्रुतेः
पञ्चीकरणस्याप्युपलक्षणार्थत्वात् । पञ्चानां पञ्चा-
त्मकत्वे समानेति तेषु च वैशिष्ट्यात् तद्वादस्त-
द्वाद इति न्यायेन आकाशादिव्यपदेशः सम्भवति ।
तदानीमाकाशे शब्दोऽभिव्यज्यते । वायौ शब्द-
स्पर्शौ । अग्नौ शब्दस्पर्शरूपाणि । असु शब्द-
स्पर्शरूपरसाः । पृथिव्यां शब्दस्पर्शरूपरस-
गन्धाश्च । इत्येभ्यः पञ्चीकृतैर्भूतेभ्यः
भूभुवः स्वर्मेवर्जनस्तपः सत्यमिते तन्नामकानासु-
पर्यपरि विद्यमानानां अतलवितलसुतलरसा-
तलतलातलमहातलपातालनामकानां अधोऽधो
विद्यमानानां लोकानां ब्रह्माण्डस्य तदन्तर्गत-
चतुर्विधस्थलशरीराणामपानादीनाञ्चोत्पत्ति-
र्भवति ॥” इति वेदान्तसारः । ३६-४२ ॥

पञ्चेन्द्रियं, स्त्री, पञ्चानां ज्ञानेन्द्रियाणां समाहारः ।
यथा । “ओजत्वज्ञेनरसनन्नायं पञ्चेन्द्रियाणि
च ॥” इति शब्दचन्द्रिका ॥ पञ्चकर्मेन्द्रियश्च ॥

पञ्चेवुः, पुं, (पञ्च इवो यस्य ।) कामदेवः । इति
हलायुधः ॥

पञ्चोपविषं, स्त्री, (पञ्चसंख्यकं उपविषम् ।) उप-
विषपञ्चकम् । यथा, राजनिर्घण्टे ।

“सुखकैरवीराणि लङ्गली विपमुष्टिका ।
एतान्युपविषायाहुः पञ्च पाण्डित्यशालिनः ॥”

पञ्चीश्यामः, पुं, (पञ्च उश्यामः ।) आहारपाचक-
शरीरस्थपञ्चाशयः । यथा, सारकौसुदाम ।

“भौमाध्याम्येवायथाः पञ्चीश्यामः सनाभसः ।
पञ्चाहारगुणानुखानुखान् पार्थिवारीन् पञ्चन्धु ।

पार्थिवाः पार्थिवानेव श्रेषाः श्रेषांशदेहगान् ॥”

पञ्जरं, स्त्री, (पञ्जरात् रथ्यते उदरयन्तमनेन । पञि-
रोधे + अरन् ।) कायास्थिरुन्दम् । शरीरास्थि-
पञ्जरम् । (यथा, पञ्चदशी । ६।१७३ ।

“देहादिपञ्जरं यन्नं तदारीहोऽभिमानिता ।
विहितप्रतिविधेषु प्रवृत्तिर्भवेत् भवेत् ॥”

पञ्जरात् रथ्यते पञ्चादिरन् ।) पञ्चादिवन्धुश्चम् ।
इत्यमरभरतौ । पिञ्जरा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । शालारम् २ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
हेः रामायणे । २।६५।५ ।

“तेन शब्देन विहगाः प्रतिबुद्धाश्च सख्युः ।
शाखास्थाः पञ्जरस्थाश्च ये राजकुलगोचराः ॥”)

पञ्जरः, पुं, (पञ्जरात् रथ्यते आत्मा यस्मिन् । पञि-
रोधे + अरन् ।) शरीरम् । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (यथा, हठयोगदीपिकायाम् । ४।१८ ।

“हासप्रतिस्वहसाणि नाङ्गीहाराणि पञ्जरे ।
सुपुष्पा शान्मवी शक्तिः शेषास्तेव निरर्थकाः ॥”

“पञ्जरे पञ्जरवकिरास्थिभिर्वह्ने शरीरे ॥” इति
तट्टीका ॥) देहास्थिसम्बन्धः । तत्पर्यायः ।

कङ्कालः २ देहवन्तास्थि ३ । इति जटाधरः ॥
कलियुगम् । गर्वा नीराजनविधिः । इति सार-
स्वताभिधानम् ॥

पञ्जराखेटः, पुं, (पञ्जरेणैव यन्त्रेण आखेटो ऋगया
यस्मात् ।) मत्स्यमारणोपाययन्त्रम् । पोलो
इति भाषा । तत्पर्यायः । जवः २ पलवः ३ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ [राजनिर्घण्टः ॥
पञ्जलः, पुं, (पञ्ज + अलच् ।) कोलकन्दः । इति
पञ्जिः, स्त्री, (पञ्ज + इन् ।) सूत्रनालिका । इति

शब्दमाला । पाँइज इति भाषा । पञ्जिका च ॥
पञ्जिका, स्त्री, (पञ्जि + खार्थे कन् टाप् ।) तूलना-
लिका । इति हारावली ॥ पाँइज इति भाषा ॥

टीकादिशेषः । यथाह हेमचन्द्रः ।
“टीका निरन्तरयास्या पञ्जिका पदभञ्जिका ॥”

अयसन्तानी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ पञ्चाङ्गम् ।
पाँजि इति भाषा । तत्पञ्चवर्णफलं यथा,—

“वारो हरति दुःखं नचनं पापनाशनम् ।
तिथिर्भवति गङ्गाया योगः सागरसङ्गमः ।

करणं सर्वतीर्थानि अयते दिनपञ्जिका ॥”
इति दैवज्ञाः ॥

अपि च ज्योतिस्तत्त्वे वराहवचनम् ।
“दुःखप्रनाशको वारो नचनं पापनाशनम् ।

तिथिरायुष्करी प्रोक्ता योगो बुद्धिविवर्धकः ॥
चन्द्रः करोति सौभाग्यमशकः शुभदायकः ।

करणाक्षमते लक्ष्मीं यः श्रयोति दिने दिने ॥”
निःश्रेष्ठपदवाङ्मानी । तिथिवारादिज्ञापिका ।

आयययलिखनार्था च । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पञ्जिकारकः, पुं, (पञ्जिं करोतीति । क + क्लृप् ।)

कायस्थजातिः । यथाह जटाधरः ।
“अथ कायस्थः करणः पञ्जिकारकः ॥”

(अस्य पञ्जिकारणकथा कायस्थशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
पञ्जिकारकारश्च ॥

पञ्जी, स्त्री, (पञ्जि + वा डीप् ।) पञ्जिः । नालिका ।
इति शब्दमाला ॥ पञ्जिका । पाँजि इति

भाषा । यथोक्तं दैवज्ञैः ।
“दैवज्ञवक्त्रेण श्रयोति पञ्जीं

श्रुत्वा यं याति शरीरेव लब्धौ ॥”
अन्यविशेषः । यथाह भुवानन्दमिश्रः ।

“प्रबन्धं विज्ञेयं पदमादौ
पञ्जिकारकः ॥

पञ्जिकारकः, पुं, (पञ्जिं करोतीति । क + क्लृप् ।)
कायस्थजातिः । यथाह जटाधरः ।

“अथ कायस्थः करणः पञ्जिकारकः ॥”
(अस्य पञ्जिकारणकथा कायस्थशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

पञ्जिकारकारश्च ॥
पञ्जी, स्त्री, (पञ्जि + वा डीप् ।) पञ्जिः । नालिका ।

सरस्वतीं तां कुलदेवताम् ।

शिशुप्रबोधाय कुलस्य पञ्जी

विविच्यते श्रीयुतमिश्रकेण ॥”

पञ्जीकरः, पुं, (पञ्जीं पञ्जिकां करोतीति । क +
टः ।) कायस्थः । यथा । “कायस्थे कूटज्ञत्-
पञ्जीकरौ ॥” इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पट, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-परं-
सकं-सेट् ।) पटति । इति दुर्गादासः ॥

पट, क लिषि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-
अकं-सेट् ।) क, पाठयति । लिषि दीप्तौ ।
इति दुर्गादासः ॥

पट, तु क वेष्टने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरां-परं-सकं-सेट् ।) गन्धने । इत्यन्ते । पट-
यति मालां मालिकाः । इति दुर्गादासः ॥

पटं, स्त्री, (पटतीति । पट् + पचाद्यच् ।) हृदिः ।
चालम् । इति पटलशब्दटीकायां भरतः ॥

पटः, पुं, स्त्री, (पटयत्यनेन । पट वेष्टने घञर्थे कः ।)
शोभनवस्त्रम् । तत्पर्यायः । सुचेलकः २ ।

इत्यमरः । २।६।११६॥ (यथा, पञ्चदशी । ६।१२ ।
“यथा घौतो वृद्धितश्च लाञ्छितो रञ्जितः पटः ।

चिदन्तर्यामिस्तत्राणि विराट् चाल्मा तथैवेति ॥”)
चित्रपटः । इति मेदिनी । तस्य लक्षणं यथा,—

“पटस्य लक्षणं वक्ष्ये यथा सिध्यन्ति साधकाः ।
ग्रन्थिकेशविहीने तु अक्षीर्णं समतन्तुके ॥

अस्फाटिते अस्फिदे तु स्थलनेव समालिखेत् ।
योगिनी रूपिणी काया जयादोः परिवारिता ॥

वृद्धेन च भवेद्बुद्धो आधिते आधितो भवेत् ।
कुरूपेण कुरूपस्तु मुखेण तु न पूज्यते ॥

लेखकस्य तु यद्रूपं चित्रं भवति ताडशम् ॥”
इति देवीपुराणम् ॥

पटः, पुं, पियालवृक्षः । इति मेदिनी । पुरस्कृतः ।
इति विश्वः ॥

पटकः, पुं, (पटेन कृदनेन कायति प्रकाशते इति ।
कै + कः ।) शिबिरम् । इति शब्दमाला ॥

पटकारः, पुं, (पटं शोभनवस्त्रं चित्रं वा करोति
यः । पट् + क् + अच् ।) तन्त्रवायः । चित्रकरः ॥

पटकुटी, स्त्री, (पटस्य पटनिर्मिता वा कुटी ।)
वस्त्रवेषः । तांडु इति भाषा । तत्पर्यायः ।

केणिका २ गुणालयनिका ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
पटचरं, स्त्री, (भूतपूर्वं पटत् । भूतपूर्वं चरत् ।

यद्वा पटदिव्यवस्त्रं शब्दं चरतीति । पटत् + चर
+ अच् ।) जीर्णवस्त्रम् । इत्यमरः । २।६।११५॥

(पच्यते आविष्टो इति । पट् + बाहुलकात्
अत् । पटदिव चरति यः । चर् + अच् ।)

चौरे पुं इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
पटमण्डपः, पुं, (पटानां वस्त्राणां मण्डपः ।) पट-

कुटी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
पटमयं, स्त्री, (पट + मयट् ।) वस्त्रयुग्मम् । यथा,—

“पटवापः पटमयं दूष्यं वस्त्रयुग्मं स्थलम् ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

प्राटी । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।
“पटवासः पटमयं प्राटी प्राटक इत्यपि ॥”